

JEESUKSEN SISÄINEN ELÄMÄ

(jatkoa)

Pekka Ervastian esitelmä 25.3.1924

Jordanin kaste muodosti suuren käännekohtan Jeesuksen elämässä; silloin Hänen henkinen Minänsä syntyi täyteen itsetietoisuuteen, silloin Hän varsinaisessa merkityksessä tuli Kristukseksi, Kristus, Jumalan Poika, tuli silloin Hänessä itsetietoiseksi, Hän itse silloin tiesi ja tunsu olevansa Jumalan Poika. Tietysti Hän ennenkin, lapsesta saakka – varsinkin meidän silmillä katsoen – oli ollut äärettömästi henkevä olento, olihan Hän ollut meidän kannalta Kristusolento jo lapsesta. Mutta kuitenkin meidän täytyy huomata, että Hän Jordanin kasteeseen saakka oli elänyt omassa persoonallisessa tajunnassaan, vaikka se persoonallinen tajunta oli ihmeellisen ylevä ja korkea Hänen menneisyytensä nojalla. Hän oli ollut ehkä maailman sielukkain olento, mutta Jordanin kasteessa Hänessä syntyi henkinen Minä.

Siitä lähtien alkaa uusi periodi Jeesuksen elämässä: nyt Hän elää itsetietoisesti Jumalan Pojan elämää. Kuitenkaan meidän ei pidä ajatella, että Hän Jordanin kasteen jälkeen olisi yksinomaan ja aina ollut Jumala. Meidän täytyy ymmärtää, että Hänessä oli Jumala, jumalallinen henki, Kristus täysin itsetietoiseksi syntynyt, mutta eihän se ollut hävittänyt tieltään Hänen omaa sielullista minäänsä, ei Hänen persoonallista tajuntaansa poistanut, vaan tämä persoonallinen tajunta oli Hänellä vielä järeällä. Ja Hänessä se henkiminä, Kristus, joka oli täysin itsetietoiseksi tullut, se asui Hänessä sisäisenä pyhättönä, semmoisena, joka aina eli Hänen tajunnassaan, mutta joka ei heti siitä hetkestä, kun se syntyi, ollut sitä tajuntaa kokonaan vallannut. Tämä Kristustajunta, Jumalan poikuus Jeesuksessa askel askeleelta valtasi Hänen persoonallisen tajuntansa ja Hänen persoonallinen tajuntansa täten aivan kuin vähitellen jätti hyvästi.

Me huomaamme, että näin on käsitetty Jeesus Natsarealaisen mystério alusta saakka. Kaikki viisaimmat kirjailijat, profeetat, ajattelijat, ne, jotka evankeliumeita kirjoittivat, ovat ymmärtäneet Jeesuksen mystieron tällä tavalla. Hänen apostolinsa, jotka olivat Hänen kanssaan sen jälkeen, kun Hänestä oli tullut Kristus, myöskin näkivät ja kokivat ja ymmärsivät Häntä tällä tavalla. Siitä meillä on todistuksena Uuden Testamentin evankeliumit, sillä me voimme huomata aivan selvän eron kolmen ensimmäisen ja neljännen välillä. Tästä ovat kaikki tieteelliset tutkijat selvillä. He nimittävät kolmea ensimmäistä synoptisiksi ja neljättä Johanneksen evankeliumiksi. Nämä kolme ensimmäistä, synoptiset evankeliumit, kertovat samanlaisia asioita Jeesus Natsarealaisen elämästä, mutta Johanneksen evankeliumi ei kerro aivan samanlaisista asioista, se ei mainitse vissejä tapahtumia. On merkille pantava, ettei Johanneksen evankeliumissa kerrota mitään Jeesuksen syntymästä, lapsuudesta ja nuoruudesta, vaan evankeliumi alkaa siitä, että Hänet kastettiin tai että Johannes todistaa Hänestä, että Hän on Kristus. Siis Johanneksen evankeliumi jo tällä alulla osoittaa, että se puhuu Kristuksesta jota vastoin synoptiset evankeliumit puhuvat Jeesus Natsarealaisesta.

Me huomaamme tämän vielä selvemmin, kun otamme huomioon, että Johanneksen evankeliumit jättävät aivan mainitsematta muutamia persoonallisia seikkoja Jeesuksesta, esim. kiusauksista, joista toisissa evankeliumeissa puhutaan. Ja me muistamme, että Jeesus sen perästä, kun Hän oli kastettu, meni ulos erämaahan ja siellä perkele Häntä kiusasi. Johanneksen evankeliumi on vaiti tästä. Ensimmäisissä evankeliumeissa kerrotaan myöskin, että Jeesus Getsemanen yrttitarhassa kärsi kovia tuskia. Kun Hän ajatteli, että Hänen on käytävä kohti kuolemaa, niin Hän rukoili: „Isä, ota pois minulta tämä kalkki“, ja veripisaroita putoili Hänen otsaltaan. Vähän myöhemmin Hän sanoi: „Ei niinkuin minä tahdon, vaan niinkuin Sinä, Isä.“

Tämä heikkouden hetki on synoptisissa evankeliumeissa kerrottu, Johanneksen evankeliumi ei puhu siitä mitään. Meillä on synoptisissa evankeliumeissa tuo kertomus Jeesuksen viimeisestä huudosta, kun Hän oli ristinpuulla: „Minun Isäni, minun Isäni, miksi minut ylen annoit“. – Se on kuin viimeinen hätähuuto jalon ihmisen suusta. Johanneksen evankeliumi ei kerro mitään siitä. Hänen evankeliuminsa mukaan Jeesus ei ristinpuulla sanonut muuta, kuin nuo ohjeet äidilleen ja yhdelle opetuslapselleen: „Katso poikaasi“ ja „katso äitiäsi“, ja sitten nuo viimeiset sanat: „Se on täytetty“.

Johanneksen evankeliumi jättää täten kertomatta asioista, joista synoptiset kertovat. Ja nämä synoptiset kertovat juuri semmoisia asioita, jotka tuntuvat meistä inhimillisiltä, hieman heikoilta. Johanneksen evankeliumi ei mainitse niistä mitään, sillä Jeesus Kristus Johanneksen evankeliumissa ei esiinny koskaan heikkona. Mistä tämä johtuu? – Se johtuu siitä, että synoptiset ja Johanneksen evankeliumi ovat kirjoitetut eri asioita silmällä pitäen, eri tajunnan piiristä katsoen. Ja voimme vielä selvemmin sanoa, että synoptiset evankeliumit puhuvat Jeesus Natsarealaisesta sisäisen, persoonallisen elämän kannalta, antavat ymmärtää Hänen sisäistä, persoonallista elämäänsä, jota vastoin Johanneksen elämäkerta puhuu Kristus-elämän kannalta ja antaa meidän katsella, aivan kuin kurkistaa Hänen sisäiseen, henki-, Kristus-elämäänsä. Synoptiset evankeliumit avaavat meille Hänen persoonallisen sieluelämänsä sisäisiä tunnelmia ja ristiriitoja ja antaa Kristus-minän Hänessä näyttäytyä vähän ulkonaisesti. Me voimme kyllä nähdä, että Kristushenki Jeesuksessa toimii, mutta emme näe, mitä ajatuksia ja tunteita liikkuu Kristus-minässä, jota vastoin Johanneksen evankeliumi antaa meidän aavistaa, mitä ajatuksia ja tunteita juuri siinä liikkuu.

Siis nämä evankeliumit ovat kirjoitetut aivan kuin eri tasolta. Ja sentähden synoptiset evankeliumit kertovat Jeesuksen persoonallisesta elämästä, millä tavalla Hän persoonallisesti

vähitellen yhtyi Kristus-tajuntaan aivan täydellisesti, millä tavalla Kristustajunta läpitunki Hänen persoonallisen tajuntansa täydellisesti, jota vastoin Johanneksen evankeliumi kertoo siitä Kristus-tajunnasta, joka Hänessä oli itsetietoisena ja elävänä Jordanin kasteen jälkeen. Kun ensimmäisinä kristillisinä aikoina teologit rupesivat puhumaan Kristuksen inhimillisestä ja jumalallisesta luonnosta, niin tämä aiheutui siitä, että näillä ensimmäisillä kristityillä oppineilla oli aavistus siitä, että Jeesus eli samalla persoonallista, inhimillistä elämää ja samalla jumalallista, Kristuselämää.

Kun nyt tahdomme mekin tässä vähän seurata tätä Jeesuksen myöhempää elämää Jordanin kasteen jälkeen, niin me teemme sen ensiksi Hänen persoonallisen elämänsä kannalta, koska se opettaa meille psykologisesti äärettömän paljon. Sitten myöhemmin tahdomme seurata Hänen elämäänsä Kristus-tajunnan kannalta, joka tietysti paljastaa meille suurempia, kosmillisia salaisuuksia, mutta samalla on meidän tajuntaamme paljon etäämmällä.

Synoptiset evankeliumit kertovat, että kun Jeesus oli kastettu, niin Hän läksi ulos erämaahan yksinäisyyteen mietiskelemään. Hän läksi yksinäisyyteen valmistamaan itseään, sillä samalla, kun Hän Jordanin kasteessa tuli tietoiseksi omasta syvimmästä itsestään, samalla Hän myöskin silloin näki selvästi, mikä oli Hänen elämäntehtävänsä. Mutta se ensimmäinen selvä inspiratsioni vaati tietysti meditationia. Hänen täytyi vetäytyä yksinäisyyteen mietiskelemään sitä tehtävää, mikä Hänellä oli. – Ja silloin kerrotaan synoptisissa evankeliumeissa, että Hän paastosi 40 vuorokautta ja Hänen tuli nälkä. Ja tämän perästä tuli sitten paha henki ja kiusasi Häntä.

Nyt, kun me tarkastamme näitä kiusauksia, täytyy meidän tarkastaa niitä kahdelta kannalta, ensinnäkin Jeesuksen persoonallisen elämän kannalta ja sitten siltä kannalta, että Hänen persoonallisessa elämässään oli herännyt Kristus-tajunta. Tämähän kaikki kuuluu Jeesus Natsarealaisen sisäiseen;

inhimilliseen, sielulliseen elämään, mutta siinä on huomioonotettava nuo kaksi puolta, tuo paljas sielullinen elämä omine minuuksineen ja sitten, että siinä oli Kristus-elämä.

Kun me näiltä kannoilta tutkimme näitä kiusauksia, paljastuvat ne meille selvemmin, me huomaamme, että ne persoonallisen sieluelämän kannalta ovat vertauskuvia, mutta sitten taas huomaamme, että henki, Kristus-elämän kannalta ovat todellisuuksia semmoisinaan, kuin ne ovat evankeliumeissa kerrotut. Ensin ne ovat vertauskuvia, se tekee, että mekin voimme niitä ymmärtää, sillä semmoiset kiusaukset vertauskuvina tulevat kaikille opetuslapsille. Jos ihminen ei ole varustettu niinkuin Jeesus Natsarealainen, jos hänessä ei ole Jumalan Poika vielä itsetietoiseksi syntynyt, niin voivat nuo kiusaukset tulla hänen luokseen ja hän ei kykene niitä voittamaan, hän ei huomaa, että ne ovat kiusauksia. Mutta jos hänessä on Kristustajunta elävä, silloin hän heti huomaa ne kiusaukset ja voittaa ne samalla tavalla, kuin Jeesus Natsarealainen omassa persoonallisessa sieluelämässään ne voitti.

Ensimmäinen kiusaus kuuluu näin: silloin kiusaaja tuli Hänen tykönsä ja sanoi Hänelle: „Jos Sinä olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi.“ Mutta Hän vastasi ja sanoi: „Kirjoitettu on: ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.“ –

Kun ymmärrämme tämän vertauskuvana, silloin se sanoo meille: kiusaus tulee ihmisen luokse, ja se kiusaus on toisella nimellä rikkaus, se on rikkauden kiusaus. Sillä mitä kivet vertauskuvallisesti merkitsevät? – Kivet merkitsevät vertauskuvallisesti ajatuksia ja aatteita. Menkää näkymättömään maailmaan ja katselkaa sen salaisuuksia, niin te huomaatte, että jos etsitte kivennäiskunnan muotojen salaista elämää ja tajuntaa, niin teidän täytyy mennä ajatusmaailmaan, älymaailmaan. Jos te menette astraalimaailmaan, te ette löydä niille sielua. Siellä löydätte sielun vain niille olennoille, joissa on näkyvä elämä myöskin tässä fyysisessä maailmassa. Täytyy nousta äly- eli

mentaalimaailmaan löytääkseen kivikunnan sisäisen, salaisen elämän. Siis kivet ovat luonnon ilmennyksiä ajatusmaailman muodoista, järjen maailmasta, älymaailmasta, ne ovat eläviä ajatuksia. Siis meidän fyysillisen maailmamme kivet ovat todella kristallisoituja ajatuksia. Ja sentähden vertauskuvakielessä, joka aina on otettu luonnollisella tavalla luonnosta, kivillä tarkoitetaan ajatuksia.

Kun siis kiusaaja sanoo Jeesukselle: „Sinähän voit tehdä näistä kivistä leipää“, niin se merkitsee: kiusaaja tulee henkisesti pyrkivän ihmisen luo ja sanoo: „tule rikkaaksi, sinullahan on kykyjä. Sinä hallitset ajatuksia ja aatteita, sinä olet ihminen, joka elät ajatusmaailmassa, sinä olet semmoinen olento, joka jo olet Jumalan kaltainen, joka osaat luoda. Ja ajatuksilla on luova voima, siis muuttamalla ajatukset teoiksi sinä voit tulla rikkaaksi. Ajattele, mitä kaikkea rikkaus itsessään sisältää, sinä pääset kaikista huolista, sinun ei tarvitse ajatella, mitä syöt ja juot ja millä itsesi vaattetat, kaikki ne sinulle tulevat. Sinä panet siis ajatuksesi palvelemaan itseäsi, ja sinä tulet onnelliseksi ja ihmeelliseksi ihmiseksi.“ –

Nyt me tiedämme, että nämä tämmöiset kiusaukset kohtaavat ihmistä, ja niin kauan kuin ihminen on vasta kasvamassa, niin hän ilman muuta lankeaa tähän kiusaukseen, ja hänen on välttämättä langettava siihen, muuten meidän elämästämme ei tulisi mitään tässä maailmassa. Eivät he ymmärrä sitä, että se on kiusaus heille, sillä he eivät sitä tiedä. Me näemme, että tämä elämä on ollut mahdollinen juuri sen kautta, että muutamat ihmiset ottavat avosylin vastaan tuon kiusauksen. Ja tietysti, kuta kehittymättömämpiä he ovat sieluina, sitä enemmän he tahtovat sitä rikkautta juuri itsensä tähden, ja kuta enemmän he sieluina kehittyvät, sitä enemmän tyydyttävät omaa sisäistä kaipuutaan sillä, että ajattelevat sillä rikkaudella voivansa toisia palvella. Sillä tavalla ihmiset kehittyvät, ja maailman elämä menee eteenpäin.

Mutta kun ihminen on alkanut elää henkistä elämää, silloin hän huomaa, että tämä olisi hänelle suoranaisten kiusaus, jos se siinä muodossa tulisi, ja hän ymmärtää, että hän voi noudattaa Jeesuksen esimerkkiä, kun Hän vastasi: „Etkö sinä tiedä, ettei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.“ – Mitä se merkitsee? – Se merkitsee, jos sinä luulet, että rikkaus on sinua varten, niin sinä unohdat, ettei se voi sinua tyydyttää. Ihminen ei elä rikkaudesta muuta kuin puoleksi, hän elää toiseksi puoleksi siitä, mitä lähtee sisästä, Jumalasta, hänen oman sielunsa syvyydestä. – Mikä se on? – Se on rakkaus, se, ettei hän ota itselleen, vaan hän antaa. Ja me tiedämme, että jos ihminen ei ole noudattanut kiusaajan ääntä, hän alkaa heti antaa rikkautta, hän ei tahdokaan enää rikkautta itselleen. Ja hän antaa sitä rakkaudessa, hän tahtoo nähdä toiset onnellisina, ja ainoastaan siinä määrin, kuin rikkaus hänen käsiensä kautta tekee toisia onnellisiksi, ainoastaan siinä määrin se onnellistuttaa häntä itseään, sillä muuten se olisi paljas taakka ja kirous.

Tämä on siis tuon ensimmäisen kiusauksen vertauskuvallinen tarkoitus, ja se tulee jokaiselle henkisesti pyrkivälle ihmiselle, hänen täytyy selvittää itselleen juuri tämä kysymys kaikesta rikkaudesta ja omistusoikeudesta. Mutta Jeesus ei tietysti muuta kuin aivan ohimennen tältä kannalta suhtautui koko tuohon kiusaukseen. Hänhän heti tiesi, että semmoinen elämä ei millään tavalla ollut Häntä varten. Häntä se ei koskenut yhtään; mutta Hänessä oli Kristus-tajunta elävänä ja sentähden se saattoi tulla Hänen luokseen okkultisena todellisuutena. Ja se tuli tämmöisenä: jos olet Jumalan Poika, niin käske, että nämä kivet muuttuvat leiviksi. Jos olet Jumalan Poika, silloin sinä hallitset kaikkia salaisia voimia, sinähän et tarvitse turvautua tämän fyysillisen maailman voimiin, sinä voit käyttää semmoisia luonnonvoimia, joista fyysillisesti elävät ihmiset eivät mitään tiedä. Sinä voit niitä voimia ulottaa tähän näkyväiseen maailmaan ja voit siis elää autuaana, onnellisena ja

huolettomana ilman mitään suruja ja huolia. Rakenna itsellesi olosuhteet, ympäröi itsesi olosuhteilla, jotka ovat semmoiset, kuin haluat, käske vaan ja luonto tottelee, sinun ei tarvitse mistään huolehtia. Jos tahdot asua palatsissa ja jos tahdot syödä kulta-astioista, niin kaikki luonnon henget palvelevat sinua. –

Me voimme ymmärtää, että kun on tuommoinen ihmeellinen tietäjä, Jumalan Poika, niin elämä sanoo houkutellen Hänelle: käytä kykyjäsi, ja sinä olet onnellinen. – Ja Jeesus vastasi Kristus-tajunnassaan aivan samalla tavalla, kuin evankeliumeissa on sanottu: „Ihminen ei elä yksistään leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.“ Ei ihminen elä siitä, että hän käyttää mitä voimia tahansa itselleen, että hän itseään ajattelee, että hän luo ympäristönsä salaperäisillä kyvyillä semmoiseksi, että se häntä palvelee. Ei ihminen siitä elä, vaan ihminen elää vain rakkaudesta, hän elää jokaisesta inspiratiosta, joka Jumalan tajunnasta lähtee. Kristus-tajunta hänen sisässään elää vain siitä, että se saa antaa itsensä ulospäin.

Nämä ovat itsessään niin korkeita asioita, että me emme osaa niitä kuvata sillä tavalla, kuin ne esiintyvät semmoiselle olennolle kuin Kristus. Se on meidän kannaltamme ylikuonnollinen kiusaus, että me emme ymmärrä sen viehättävyyttä.

Sitten on toinen kiusaus: silloin perkele otti Hänet mukaansa pyhään kaupunkiin ja asetti Hänet temppelein harjalle ja sanoi: „Jos olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas, sillä kirjoitettu on: „Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, ja he kantavat sinua käsillään, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.“ – Jeesus sanoi: „On myös kirjoitettu: „Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.““

Kun tämän kiusauksen käsitämme vertauskuvallisesti, sillä tavalla, kun se esiintyy jokaiselle ihmiselle, ja sillä tavalla, kuin se ohimennen heijastui Jeesuksen tajuntaan, niin sanomme: tämä kiusaus on kunnian kiusaus. Ja se kiusaus sanoo: kun sinä ihminen nyt olet viisastunut, kun sinä nyt olet tullut noin älykkääksi ja tietorikkaaksi, kun olet noin paljon sisässäsi saavuttanut, niin nyt sinun pitää tulla kunnioitetuksi olennoksi,

jolla on suuri vaikutusala. Ja millä tavalla sinä viisaana ja tietorikkaana olentona voit saavuttaa kunnioitusta ja kunniaa ja suuren vaikutusalan? – Sillä tavalla, että nouset temppelin harjalle ja katsot tätä maailmaa. Tässä on luotu ammoisista ajoista saakka semmoinen järjestys, jossa juuri viisaudelle annetaan kunniaa. Ammoisista ajoista saakka on maailmassa aina ollut kirkkoja ja niiden palvelijoita, pappeja ja papistoja. Siis, kun sinä olet henkisesti herännyt ihminen, sinä tiedät jotain Jumalasta, sinä olet yliluonnollisissa asioissa viisastunut, niin mene siihen järjestöön, jossa näitä asioita kunnioitetaan, jossa näiden asioiden avulla saavutetaan kunniaa maailman taholta. Mene papiksi ja sinusta tulee pian piispa tai paavi, ja silloin on sinun tiesi aivan varma maailmassa. Sinä saat koko ajan näyttää, kuinka viisas olet, ja saat johtaa alamaisiasi kaikkeen hyvään, ja he mielellään noudattavat sinun neuvojasi, sillä sinähän kuulut siihen järjestöön, joka johtaa maailman henkistä, uskonnollista elämää. –

Tämä kiusaus tulee aivan luonnollisena asiana kaikille ihmisille, jotka ovat Jumalaa ajatelleet. Kaikki uskonnolliset ihmiset ovat kaikkina aikoina tulleet Jumalan, kirkon palvelijoiksi, papeiksi. Ja jos he sitten ovat huomanneet, etteivät he oikein ole osanneet tuoda esille, mitä heidän sielussaan eli, sillä samalla, kun he liittyivät tuohon järjestöön, heidän sisäistä elämäänsä sidottiin, heidän täytyi pukea kaikki ajatuksensa määrättyjen dogmien muotoon, niin he ovat sittenkin kulkeneet sitä latua. Ainoastaan, kun ihminen on henkisesti enemmän herännyt, kun hän on tullut henkisesti itsetietoisemmaksi, ainoastaan silloin hän osaa vastata tälle kiusaukselle: „Mutta eihän se ole siinä, että minä saisin vaikutusalan ja sen avulla saisin kunniaa, vaan se on siinä, että minä saisin puhua ja sanoa, mitä minun sielussani liikkuu, hengessäni liikkuu. Siis se olisi aivan kuin minä kiusaisin omaa Jumalaani, sisintä henkeäni, jos menisin kirkon palvelukseen ja siinä pyhästi lupaisin puhua ainoastaan näiden määrättyjen dogmien kahleissa.“ –

Sentähden ihminen, joka on henkisesti herännyt, hän lykkää luotaan tuon kiusauksen ja sanoo: „Yksin minun täytyy kulkea Jumalani kanssa, minä en saa tavoitella maailman kunniaa, en sitä, että ihmiset minua kuuntelisivat, vaan kuunneltakoot, jos minulla on jotain sanottavaa.“ –

Näin Jeesus tietysti vastasi sielussaan, persoonallisessa elämässään. Jos hänelle olisi välähtänyt tuommoinen ajatus: sinähän voit opettaa synagogassa, sinä voit tulla aivan loistavaksi kasvattajaksi ja opettajaksi, – niin hän heti lykkäsi sen luotaan: minun sanomani on aivan toinen, minä kiusaisin Jumalaa, jos niin tekisin. Minun täytyy kulkea uusia uria, sentähden minun täytyy kulkea yksin.

Me ymmärrämme, että Jeesus heti torjui kiusauksen persoonallisessa sieluelämässään. Mutta se kiusaus ei tullut Hänelle tällaisessa vertauskuvallisessa muodossa, vaan okkultisena kiusauksena. „Haa“ sanoo perkele, „tule minun kanssani“. Jeesus jättää fyysisen ruumiinsa tuohon mietiskelyasentoon ja lähtee toisessa ruumiissa, astraaliruumiissa, tai, jos tahdomme sanoa sitä vanhalla intialaisella nimellä majavi-rupaksi, kiusaajan kanssa temppelin harjalle, kunnian kukkuloille. Tämä kiusaus tapahtuu näkymättömässä maailmassa, siinä sanoo kiusauksen henki Hänelle: „Sinä, joka hallitset näitä näkymättömän maailman voimia, sinun pitää tästä näkymättömästä maailmasta laskeutua näkyväiseen maailmaan, sinun pitää tehdä ihmeitä, ainoastaan ihmeitä, silloin ihmiset uskovat sinuun. Tule heidän keskelleen pilvessä, äkkiä ilmesty ja äkkiä häviä, ole kuin ihmeolento, tee merkillisiä tekoja. Ihmiset silloin kumartavat sinua, he sanovat: „oi, mikä suuri tietäjä, profeetta!“ He lankeavat maahan sinun eteesi ja uskovat kaikki, mitä sinä opetat. He seuraavat sinua, kun sinä teet tuommoisia voimatöitä, elä niin, niin koko maailma sinua seuraa.“ –

Silloin Jeesus vastasi: „Etkö sinä tiedä, että jos ihmisiä sillä tavalla johdettaisin, vietäisiin palvelemaan harhoja, jos heidät saisi uskomaan sen nojalla, että ilmeitä tehdään, silloin totuutta,

Jumalaa vain kiusattaisiin. Eiväthän ihmiset silloin näkisi totuutta, eivät näkisi, että heidän on etsittävä totuutta, heidän on kuljettava tässä erämaassa avuttomina ja etsittävä Jumalaa. Jos minä menen ja häikäisen heidän silmänsä kaikenlaisilla ihmetempuilla, silloin he saavat väärän kuvan elämästä. Elämä on heidän mielestään kuin tanssia, minä otan heidät käsivarsilleni, ja heidän ei tarvitse muuta kuin uskoa minua ja lausua minun nimeni, niin koko elämä on muodostunut heille ruusuiseksi kentäksi. – Se on Jumalan kiusaamista, sillä ihmisen täytyy oppia etsimään Jumalaa, etsimään pelastusta oman henkensä syvyydestä. He eivät saa luottaa ulkonaisiin vapahtajiin, eivät saa kääntää silmiään mihinkään ulkonaiseen jumalaan, vaan heidän täytyy etsiä sitä ainoaa Jumalaa, joka on heidän hengessään. Siis minä kiusaisin Jumalaa ja veisin ihmiset väärälle tielle, jos minä houkuttelisin heitä itseäni jumaloimaan. Ja jos joku toinen niin opettaisi minun nimessäni, niin hän hirveästi veisi maailmaan harhaan.“ –

Ja kolmas kiusaus: taas perkele otti Hänet mukaansa sangen korkealle vuorelle ja näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston ja sanoi Hänelle: „Tämän kaiken minä annan sinulle, jos lankeat maahan ja kumarrat minua.“ Silloin Jeesus sanoi hänelle „Mene pois, saatana, sillä kirjoitettu on: „Herraa Jumalaasi tulee sinun kumartaa ja Häntä ainoaa palvella.“ –

Tämä kolmas kiusaus on vertauskuvallisesti katsottuna vallan kiusaus. Ja jokaisen ihmissielun luo tulee vallankiusaus pienemmässä tai suuremmassa muodossa. „Kun vaan kumarrat minua, niin silloin minä annan sinulle valtaa.“ – Mitä se merkitsee? – Se merkitsee kun sinä ihminen vain kumarrat ja palvot itseäsi, silloin sinulle tulee valtaa.

Tämä on tuon kiusauksen vertauskuvallinen merkitys. Jos ihminen vaan antaa ensin valtaa omalle itsekkäälle itselleen, itsekkyydelleen, omalle persoonalliselle olemukselleen ja tekee siitä jumalan, käytännöllisesti jumalan itselleen, silloin hän saa valtaa toisten yli, silloin hän aivan kuin lumoo maailman voimia

ja ihmisiä ja saa vähitellen valtaa. Ne semmoiset hallitsijat esim., jotka ovat olleet kiusauksessa harjoittamaan mitä suurinta yksinvaltaa – niitähän on usein ollut – selvästi ovat semmoisia olentoja, jotka ovat myöskin itselleen vaatineet rajatonta palvelusta. Meidän ei tarvitse ottaa esimerkiksi muuta, kuin tuon Ranskan kuninkaan Ludvig XIV, joka oli erittäin miellyttävä monarkisti ja jota on nimitetty aurinkokuninkaaksi. Hänhän Ranskassa nosti kuninkuuden täydelliseksi yksinvallaksi, ja hänhän sanoi tuon kuuluisaksi tulleen lauseen: valtio, se olen minä. – Hän oli koko valtio ja koko kansa, muut eivät olleet mitään. Hän ei ollut paha ihminen, mutta hän oli täydellisesti langennut tuon vallan kiusaukseen. „Minä olen valtio“ ja sentähden kaikkien täytyi häntä palvella ja palvoa.

Jeesusta tietysti tämä kiusaus tuskin hipaisikaan, vertauskuvallisessa muodossa ei se vaikuttanut Häneen juuri mitään. Hänhän tiesi ennen olleensa kuningas, Hän oli ollut Juudan maan kuningas ennen. Nyt se ei tullut kysymykseen, eihän Hän siinä asemassa ollut, ei Hän tahtonut mihinkään valtaan pyrkiä, mutta tämä kiusaus tuli Hänen luokseen okkultisena kiusauksena. Se tuli okkultisena kiusauksena seuraavassa muodossa: kun sinä nyt olet saavuttanut kaikkia näitä salaperäisiä, yliluonnollisia voimia, niin miksi sinä et käyttäisi tätä valtaa, miksi et tekisi maailmaa onnelliseksi? Katsele omaa kansaasi, ihmiskuntaa, kuinka onneton on sen elämä, kuinka ihmiset kärsivät. Minkätähden he kärsivät? – Sentähden, että he vaeltavat tietämättömydessä, etteivät he tiedä Jumalasta, heillä ei ole Jumalaa. Jumala on näkymätön, Hän aina pysyy salassa, Hän ei tahdo näyttää itseään. Etkö sinä voisi tulla tämän ihmiskunnan Jumalaksi, etkö sinä voi mennä ulos ihmisten keskeen ja olla heidän Jumalansa. Ole todellisuudessa heidän Jumalansa, käytä salaisia kykyjä ja näytä, että olet heidän Jumalansa, ja silloin sinä voit muuttaa koko maailman. –

Mutta Jeesus Kristus-tajunnassaan heti näki koko tämän kiusauksen ytimen, ja Hänen persoonallinen sieluelämänsä

Kristus-tajunnan valaisemana sanoi: „Herraa Jumalaasi Sinun tulee palvella, juuri tuota salaista, näkymätöntä, sisäistä Jumalaa. Älä tee mitään ulkonaista jumalaa, kaikista vähimmin itseäsi jumalaksi.“

Tämä oli siis mustan magian kiusaus. Musta maagikko lankeaa siihen kiusaukseen, että hän tahtoo itsestään tehdä jumalan, persoonallisesta inhimillisyydestään tehdä ikuisesti mahtavan olennon. Jeesus Kristus osasi heti torjua tämän kiusauksen ja sanoa: „Yksin näkymätöntä, tuntematonta, tietymätöntä Jumalaa on palvottava. Minä en saa ketään kärkeä pitämään itseäni Jumalana, minun täytyy viitata siihen Isään, joka on salassa, joka näkee salassa, sitä yksin täytyy minun opettaa ihmiset palvomaan.“ – Ja kiusaus oli voitettu.

Me huomaamme, että nämä kiusaukset eivät ole mitään jokapäiväisiä kiusauksia, kun ne tulevat ihmisten luo vertauskuvallisina. Eivät ne ole semmoisia kiusauksia, jotka tulevat aivan pikkusielujen luo, ne tulevat silloin niin luonnollisina, eivät kiusauksina. Tässä kertomuksessa on kerrassaan jätetty pois se kiusaus, mikä tulee kaikille ihmisille ensimmäisenä kiusauksena. Nämä kiusaukset ovat evankeliumin mukaan semmoisia, jotka kohtaavat ainoastaan sielullisesti voimakasta ihmistä. – Mikä on se kiusaus, joka tulee heikkojen sielujen luo? – Se on aistillisuuden kiusaus: nauti, syö, juo, lemmi, elä sukupuolisesti. – Semmoinen kiusaus ei voi tulla kysymykseen enää todellisesti, henkisesti elävän ihmisen elämässä, Jeesukselle ei ollut olemassa semmoista kiusausta. Nämä kiusaukset, jotka ohimennen saattoivat hipaista Häntä, olivat semmoisia, jotka tulevat voimakkaimpien sielujen luo.

Kun me seuraamme Jeesuksen elämän historiaa, näemme kyllä, kuinka Hän käyttää salaperäisiä kykyjä ja yliluonnollisia voimia, mutta näiden kiusausten kertominen on avannut meille sen ymmärryksen, että tiedämme, ettei Jeesus koskaan käyttänyt niitä voimia kiusausten kertomassa muodossa. Ne eivät olleet Hänelle mitään kiusauksia. Kun Hän käytti siis niitä voimia,

jotka voivat luoda rikkautta, luoda leipää, viiniä, niin Hän käytti niitä rakkaudessa. Kun Hän käytti semmoisia voimia, että Hän paransi ihmisiä, herätti kuolleen unestaan silloin, kun ei sielu vielä ollut kerrassaan jättänyt ruumista, niin Hän teki sen rakkaudesta, ei omaksi kunniakseen. Kun Hänellä oli valtaa opetuslasten yli, kun he mielellään tottelivat Häntä, noudattivat Hänen neuvojaan, niin ei tämä tapahtunut vallan halusta, vaan auttamisen tahdosta, rakkaudesta. Ja kun Hän persoonallisena olentona Getsemanessa kärsi tuskia ja epäilyksiä, ei se ollut semmoista epäilystä ja tuskaa, että Hän olisi ajatellut omaa kuolemaansa. Mitä peljättävää oli Hänellä kuolemassa, kärsimyksessä, minkätähden Hän ei olisi kuollut ja kärsinyt omasta puolestaan, ollut omana persoonallisena itsenään? Tietysti, mielellään Hän kuoli ja kärsi, ei Hänen tuskansa siitä johtunut, vaan siitä, että Hän aivan kuin kysyi „Mutta miksi kohtalo on semmoinen, että tämä minun työni, jonka vielä pitäisi jatkua, jota minä vielä tahtoisin tehdä, koska ihmiset eivät ole ollenkaan niin kaikkia kuulleet ja valmistuneet, kuin minä tahtoisin heitä valmistaa, miksi tämän minun työni pitää kesken katketa? Enkö minä voisi vielä sitä jatkaa; kaikki, mitä olen tehnyt ja puhunut, tulee väärin käsitetyksi, ihmiset eivät ole vielä sitä ymmärtäneet? Kun ihmiset kirjoittavat sen muistiin, tulee se niin kirjoitetuksi, että minä itse asiassa saan aikaan hirveätä pimeyttä ja pahuutta. Kaikella tällä kyllä tulee olemaan mitä synkimpiä seurauksia, enkö vielä voisi, Isä, jatkaa tätä työtä?“ –

Ja silloin veri tuli ulos Hänen otsaltaan. Mutta Kristus-tajunta sanoi Hänelle, „Isä on kuitenkin kaiken takana, ääretön rauha ja sopuointu on kaiken takana. Älä siis ota sydämellesi semmoista murhetta, josta et ole vastuunalainen. Alistu sinä ihmiskunnan kohtaloon, jatka työtäsi toisella tavalla.“ – Ja silloin Hän rauhoittui ja sanoi? „Niin, Isä, ei niinkuin minä tahdon, vaan niinkuin Sinä.“ –

Jeesus tiesi, että koko Hänen sanomansa, uusi ihmeellinen oppinsa oli siinä, ettei saanut vastustaa pahaa, että Hänen siis piti

näyttää esimerkillään ja elämällään, että paha ei voi vastustaa. Siis ihmisten pitää saada raadella Häntä, hävittää tuommoinen ruumis ja persoonallisuus, jommoista ei ole ollut kuin yksi tämän maapallon aikana. Ihmisten pitää saada se tappaa ja repiä. Ehkä joskus he huomaisivat, minkä työn he tekivät, ehkä joskus he huomaisivat, kuinka kallisarvoinen on tuommoinen Jumalaksi kehittyneen ihmisen

(Huom! Jäljennös loppuu kesken.)